

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 9. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 20. november 2009

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Erling Bonnesen (V), Pia Adelsteen (DF), Kim Mortensen (S), Hanne Agersnap (SF) og Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Undervisningsminister Bertel Haarder, kulturminister Carina Christensen og indenrigs- og socialminister Karen Ellemann

Punkt 1. Rådsmøde (uddannelse, ungdom og kultur) den 26.-27. november 2009

Dagsordenspunkterne 1-5 og 10 henhører under Undervisningsministeriets ressort og blev forelagt af undervisningsministeren.

Dagsordenspunkterne 6, 8, 9 og 13 henhører under Kulturministeriets ressort og blev forelagt af kulturministeren.

Dagsordenspunkterne 7 og 11 henhører under Indenrigs- og socialministeriets ressort og blev forelagt af indenrigs- og socialministeren.

Kulturministeren: Dagsordenen for det kommende rådsmøde har for så vidt angår kulturdelen 4 punkter, heraf 3 punkter under Kulturministeriets ressort, som alle er til orientering. Så det er meget fredeligt.

Jeg henviser til samlenotatet og vil derudover gerne nævne to af punkterne.

Uddannelse:

1. Forslag til rådskonklusioner om læreres og skolelederes faglige udvikling

– Vedtagelse

Rådsmøde 2978 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Undervisningsministeren: Der er møde på torsdag og fredag. Det handler om det svenske formandskabs tre prioritetsområder.

- 1) migration og uddannelse,
- 2) lærere og skoleledere samt den såkaldte
- 3) videntrekant.

Der er tre udkast til rådskonklusioner, som passer nogenlunde til det. Alle tre udkast anerkender og respekterer, at uddannelse er og bliver et nationalt kompetenceområde.

Rådskonklusionerne har til hensigt at opfordre til indsamling af information, udveksling af erfaring under den såkaldte åbne koordinationsmetode samt at støtte mobilitet, hvor det er relevant.

Rådskonklusionerne er som vanligt kompromisser mellem de 27 forskellige uddannelsessystemer i EU og de vidt forskellige behov, man har i de forskellige lande.

Udover rådskonklusionerne er der sat et par budskaber på dagsordenen. Der bliver opridset tre væsentlige bidrag fra uddannelsesområdet til den kommende diskussion om en opdatering af Lissabonstrategien. Det vedrører investering i uddannelse, strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet og igen den såkaldte videntrekant.

Der er, som det fremgår, ikke noget nyt i budskaberne, men det er alligevel relevante budskaber. Det er budskaber, der sendes til stats- og regeringscheferne, som skal mødes i næste måned.

Formandskabet har som afslutning på mødet planlagt en drøftelse om kvalitets sikring af videregående uddannelse. Det er noget, man drøfter i alle landene. Man har jo tidligere haft megen fokus på forskningskvalitet. Nu arbejder man altså med måder, hvorpå man kan vurdere undervisningskvalitet. Jeg mener, det er vigtigt, at vi arbejder videre med kvalitetssikring. Det er også aftalt i den såkaldte Bologna proces. Det har noget at gøre med at fremme mobilitet og gennemsigtighed. Hvis de studerende vil bevæge sig fra land til land, skal de jo gerne kunne gennemskue, hvad det er de gerne vil bruge et halvt eller et helt eller flere år på.

Med hensyn til "ranking" – altså det med at lave kriterier, hvorefter man kan sige, hvem der er bedre end hvem – vil vi i den danske regering afvente resultatet af den toårige undersøgelse, som Kommissionen er ved at udføre.

Per Clausen spurgte, om undervisningsministeren var enig med ham i, at når man taler om at definere en profil for lærere og skoleledere og udvælge de bedste kandidater, er man inde på noget, som næppe er fornuftigt, fordi der er så store kulturelle forskelle, og fordi velfungerende skoler har brug for mange forskellige lærerprofiler. Hvis det skulle blive vedtaget, gik han ud fra, at det ikke var noget, der ville påvirke Danmark.

Per Clausen mente, det var urealistisk at forestille sig, at man kunne etablere en meget stor mobilitet blandt lærerne, men selvfølgelig er det godt, at lærerne som et led i deres efteruddannelse og opkvalificering får mulighed for at komme til andre lande.

Undervisningsministeren syntes ikke, det var uinteressant, at man arbejder med at forbedre lærernes kvalifikationer og indfører indikatorer for god undervisning. Derfor havde han et åbent sind over for disse øvelser. Men det er selvfølgelig noget, vi står fuldstændig frit over for. Vi har fået en rapport fra Internationaliseringsudvalget, som viser, hvor lidt internationale de danske læreruddannelser er. Undervisningsministeren betegnede det som absurd, hvor få folkeskolelærere der har lært sproget i det land, hvis sprog de skal

undervise i. En ændring kræver, at læreruddannelsesforligskredsen mødes og lemper de traditionsbundne regler, men det syntes han sandelig også, den skulle gøre. Han kunne godt se, at der ikke var store muligheder for, at danske lærere skulle undervise i dansk på tyske skoler, men han mente, det var fornuftigt, at der var mobilitet i studietiden.

Pia Adelsteen var glad for at høre, at undervisningsministeren var åben over for, at lærerne studerede sprog i udlandet, idet det kunne gøre dem bedre til at undervise i det pågældende sprog. Men hun undrede sig over at erfare, at undervisningen i fysik foregik på grundlag af engelske lærebøger, hvilket gjorde det vanskeligere for lærerne, når de skulle undervise eleverne på dansk.

Anne-Marie Meldgaard syntes, det lød fornuftigt, at undervisningsministeren ville opfordre forligskredsen bag læreruddannelsen til at mødes, og gik ud fra, at han ville tage initiativ hertil.

2. Forslag til rådskonklusioner om uddannelse af børn med indvandrerbaggrund

- Vedtagelse
- Udveksling af synspunkter

Rådsmøde 2978 – bilag 3 (samlenotat side 8)

Undervisningsministerens indledende bemærkninger om punkterne vedrørende uddannelse er refereret samlet ovenfor under rådsmødedagsordenens punkt 1.

Per Clausen forstod, at der var drøftelser i gang om at ændre de EU-regler, som kræver modersmålsundervisning i visse tilfælde, til en hensigtserklæring, og spurgte, hvad regeringens holdning er hertil. Han pegede på, at Europa-Parlamentet går ind for, at der bliver en generel forpligtelse til at have modersmålsundervisning i skolerne. Han spurgte, om regeringen går ind for, at de forpligtelser, Danmark har til at have modersmålsundervisning, fjernes.

Kim Mortensen henviste til, at der havde været en lang diskussion om modersmålsundervisningen i Danmark, som var endt med, at regeringen havde afskaffet modersmålsundervisningen. Han pegede på, at mange forskningsresultater viser, at modersmålsundervisning ikke nødvendigvis hindrer integration og oven i købet kan være med til at styrke eleverne. Hvis man i EU når til enighed om en hensigtserklæring, vil det så smitte af på den diskussion, vi har om modersmålsundervisningen?

Pia Adelsteen pointerede, at uddannelse er en national kompetence, hvorfor det i sidste instans må være Danmark, der beslutter, om man skal tilbyde modersmålsundervisning. Hun pegede på, at man ellers må imødesee en kæmpe udgift.

Undervisningsministeren påpegede, at vi ikke har afskaffet modersmålsundervisningen i Danmark, men har fjernet forpligtelsen til, at kommunerne etablerer modersmålsundervisning. Han nævnte, at det kan være lidt vanskeligt at levere modersmålsundervisning til én finsk skoleelev i Nørre Snede. Han var tilhænger af, at man etablerede modersmålsundervisning, hvor det i praksis var muligt. Så skal man selvfølgelig følge EU's regler og gøre det.

Undervisningsministeren sagde i anledning af Kim Mortensens bemærkning, at regeringen mener, at kommunerne selv må bestemme, om de vil gennemføre modersmålsundervisning, og hvordan den skal foregå.

Han svarede Pia Adelsteen, at det er Danmark, der bestemmer reglerne for modersmålsundervisningen.

Pia Adelsteen syntes, undervisningsministerens eksempel med undervisning af én finsk elev i Nørre Snede var et godt eksempel på, at EU-reglerne laves af nogle akademikere, som ikke ved, hvordan verden ser ud, og som derfor laver nogle regler, som det er umuligt at overholde. Når undervisningsministeren siger, at man skal etablere modersmålsundervisning, hvis det kan lade sig

gøre, indebærer det så, at man skal undervise én elev i finsk i Nørre Snede, hvis der tilfældigvis bor en finsk lærer i Nørre Snede, eller må kommunerne godt tage økonomiske hensyn?

Per Clausen mente ikke, det var klogt af undervisningsministeren at sige, at hvis man ikke kunne overholde EU's regler, så kunne man bare lade være.

Han spurgte, om Danmark har arbejdet for, at EU-reglerne bliver lavet om til hensigtserklæringer.

Anne-Marie Meldgaard pegede på, at dengang man overlod modersmålsundervisningen til kommunerne, fulgte der ikke penge med, så hvis kommunerne ikke mener, de har økonomi til det, kan de lade være med at etablere modersmålsundervisning.

Undervisningsministeren oplæste, hvad der er gældende i henhold til den danske bekendtgørelse om folkeskolens modersmålsundervisning. Det fremgik heraf, at modersmålsundervisning skal foregå, hvis der tilmeldes mindst 12 elever, og hvis der kan tilknyttes en kvalificeret lærer. Så det er meget få steder, hvor bestemmelsen i praksis fører til, at der skal etableres modersmålsundervisning. Nogle EU-lande vil afskaffe EU-reglerne, som kræver modersmålsundervisning, mens andre vil stramme dem op. Eksperterne er uenige om, hvorvidt modersmålsundervisning gør eleverne bedre til at forstå dansk, eller om den hæmmer integrationen. I øvrigt gjorde han opmærksom på, at Kommissionen nok vil koncentrere sig om EU-landenes sprog, og den modersmålsundervisning, som diskuteres i Danmark, drejer sig om sprog fra tredjelande, f.eks. Tyrkiet og Pakistan. Undervisningsministeren mente kun, der blev undervist i dansk i Sverige.

I betragtning af, hvor lidt EU-reglerne betyder i praksis, mente undervisningsministeren ikke, Pia Adelsteen behøvede være så bekymret.

Per Clausen spurgte, om beslutningen fra Europa-Parlamentet om, at reglerne om modersmålsundervisning også skulle gælde mennesker fra lande uden for EU, kunne få indflydelse på regeringens holdning.

Undervisningsministeren svarede, at regeringen ikke havde taget stilling til et eventuelt forslag fra Kommissionen, men han ville umiddelbart være betænkelig ved en sådan EU-regel. Han ville holde fast i regeringens politik, som er, at det må være frivilligt for kommunerne, om de vil etablere modersmålsundervisning.

3. Forslag til budskaber om uddannelsesområdets bidrag til diskussionen om den fremtidige Post-Lissabonstrategi

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2978 – bilag 3 (samlenotat side 12)

Undervisningsministerens indledende bemærkninger om punkterne vedrørende uddannelse er refereret samlet ovenfor under rådsmødedagsordenens punkt 1.

4. Forslag til rådskonklusioner om udvikling af uddannelsessystemernes rolle i en fuldt fungerende videntrekant

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2978 – bilag 3 (samlenotat side 14)

Undervisningsministerens indledende bemærkninger om punkterne vedrørende uddannelse er refereret samlet ovenfor under rådsmødedagsordenens punkt 1.

Per Clausen gik ud fra, at undervisningsministeren var indstillet på at fastholde to vigtige positioner: 1) at samarbejdet mellem universiteterne og erhvervslivet ikke må true universiteternes autonomi, og 2) at der skal være fri adgang til offentlige uddannelser.

Undervisningsministeren var enig med Per Clausen i, at man ikke måtte hæmme universiteternes autonomi, men det var han nu ikke bekymret for, at man gjorde. Undervisningsministeren ville ønske, at der var et tættere samarbejde mellem universiteterne og erhvervslivet, og hørte til blandt dem, der råbte hurra, når Novo Nordisk gav en halv milliard kroner til Københavns Universitet. Han havde heller ikke noget imod, at lokale virksomheder gav nogle penge til folkeskolen, men naturligvis måtte det aldrig true autonomien. Som bekendt går regeringen ikke ind for brugerbetaling på universitetsområdet, men det er der heller ikke antydning af, at EU vil tvinge landene til.

Per Clausen troede ikke på, at det ikke påvirkede universitetet i praksis, hvis det fik en halv milliard kroner. Han var tilhænger af, at man beskattede erhvervsvirksomhederne mere effektivt og brugte offentlige penge til uddannelse.

5. Drøftelse om mangfoldighed og åbenhed – motivation til topkvalitet inden for europæisk videregående uddannelse

- *Præsentation af Kommissionsrapport*
- *Udveksling af synspunkter*

KOM (2009) 0487

Rådsmøde 2978 – bilag 3 (sammenotat side 18)

Undervisningsministerens indledende bemærkninger om punkterne vedrørende uddannelse er refereret samlet ovenfor under rådsmødedagsordenens punkt 1.

Per Clausen havde svært ved at forstå undervisningsministerens holdning til de videregående uddannelser. Han mente, EU havde fået en ulyksalig trang til at indføre "ranking". I den forbindelse pegede han på, at høringssvarene fra alle dem, der er i nærheden af universitetsverdenen, siger, at det i bedste fald er et inderligt overflødigt forslag.

Kim Mortensen spurgte, om det indgår i den danske regerings strategi, at de danske universiteter skal være en del af det foreslåede rankingsystem.

Undervisningsministeren henviste til, at man har brugt mange ressourcer på at sammenligne forskningen, og nu vil man også bruge nogle på at forbedre undervisningen, bl.a. ved at uddele undervisningspriser. Det syntes undervisningsministeren var en fornuftig udvikling.

Kultur:

6. Fremme af en kreativ generation – udvikling af børns og unges kreativitet og innovationsevne gennem kulturelle udtryksformer og adgang til kultur

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2978 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 375, side 1177 (senest behandlet i EUU 7/5-09)

Kulturministeren: Jeg vil kort nævne dagsordenspunkt 6 om fremme af en kreativ generation, som bl.a. følger op på året for kreativitet og innovation. Det svenske formandskab har ønsket at sætte fokus på, hvor vigtigt det er for Europa, at vore børn og unge får stimuleret deres kreativitet og innovationssevne. Kulturen spiller i den forbindelse en væsentlig rolle, og formandskabet har derfor lagt op til at få indkredset indsatsområder, der yderligere skal bidrage til at sikre børn og unge adgang til kultur. Jeg finder det meget positivt, at alle lande forventes at bakke op om forslaget, som falder i meget god tråd med den brede danske indsats på børnekulturområdet.

Anne-Marie Meldgaard kvitterede for det, kulturministeren sagde om børns og unges adgang til kulturen.

7. Forslag til Rådets afgørelse om et europæisk år for frivilligt arbejde til fremme af et aktivt medborgerskab (2011)

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0254

Rådsmøde 2978 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Indenrigs- og socialministeren: Punkt 7 vedrører et forslag om at gøre 2011 til et europæisk år for frivillighed.

Formålet med et sådant europæisk år er at styrke betydningen og værdien af frivilligt arbejde.

Kommissionen foreslår blandt andet, at det skal ske ved, at de frivillige organisationer og kvaliteten af de frivilliges indsats styrkes. Kommissionen lægger op til, at der skal tilskyndes til etablering af netværk, mobilitet og samarbejde mellem de frivillige organisationer og andre sektorer i EU.

Forslaget er budgetteret med 8 mio. euro for perioden 1. januar 2011 til 31. december 2011. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter, svarende til en statslig udgift ved projektet på ca. 1,2 mio. kr.

Forslaget er i fin tråd med regeringens politik på frivillighedsområdet. Det er også regeringens mål at styrke det frivillige arbejde og arbejde for en synlig og kvalificeret frivillig sektor.

Alle medlemslande har erklæret deres støtte til forslaget.

Pia Adelsteen syntes, det var godt med frivilligt arbejde, men hun syntes ikke, man skulle bruge 2 af de 8 mio. euro på forberedende arbejde, men give pengene til frivillighedsorganisationerne.

Per Clausen syntes, alt var godt og fint – selv om det nok bliver dyrere, når det skal igennem EU. Da man anførte den økonomiske krise som begrundelse for, at frivilligt arbejde var særlig vigtigt, ville han gerne vide, om ideen var at bruge frivilligt arbejde i stedet for lønnet arbejde i den offentlige sektor, for det ville han være betænkelig ved.

Hanne Agersnap spurgte, om der findes analyser af, hvordan de forskellige temaår, men gennem tiden har vedtaget, virker.

Kim Mortensen var klar over, at årene gav synlighed. Han pegede på, at Dansk Ungdoms Fællesråd for nogle år siden førte kampagne for frivilligt arbejde og i den forbindelse pointerede, at man ved deltagelse i det frivillige arbejde erhvervede nogle kompetencer.

Han spurgte, hvad man havde fået ud af det temaår, der havde været helliget kreativitet og innovation. Måske kunne det være et dansk forslag, at man skulle evaluere de forskellige temaår.

Indenrigs- og socialministeren svarede Pia Adelsteen, at de 2 mio. euro går til de frivillige organisationers forberedelse af frivillighedsåret.

Hun svarede Per Clausen, at naturligvis skal det frivillige arbejde ikke erstatte det arbejde, staten og kommunerne udfører.

Kim Mortensen har en pointe, når han taler om, at årene skaber synlighed. Kommissionens forslag opererer med fire delmål, nemlig at skabe et frivillighedsfremmende klima i EU, styrke frivillighedsorganisationerne og høje kvaliteten af de frivilliges indsats, belønne og anerkende frivillighedsorganisationerne samt styrke bevidstheden om værdien og betydningen af frivilligt arbejde.

Vi evaluerer altid disse temaår.

Per Clausen var glad for indenrigs- og socialministerens klare svar, men sad tilbage med en stille undren over, hvorfor man i materialet fra EU's side henviser til, at det frivillige arbejde er særligt vigtigt under den økonomiske krise, når der ikke er tale om, at det offentlige skal spare penge, fordi det offentlige er fattigt.

Indenrigs- og socialministeren forstod den måde, Per Clausen læste teksten på politisk, men hun fastholdt sit svar, nemlig at det frivillige arbejde ikke på nogen måde kan erstatte det, staten og kommunerne laver.

8. Kommissionens henstilling om mediekendskab i det digitale miljø for en mere konkurrencedygtig audiovisuel industri og indholdsindustri samt et rummeligt videnssamfund

– *Rådskonklusioner*

Rådsmøde 2978 – bilag 1 (samlenotat side 6)

KOM (2007) 0833 – bilag 1 (grundnotat af 18/2-08)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 290, side 830 (senest behandlet i

EUU 16/5-08)

Kulturministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Digitalisering af kulturelt indhold

– *Politisk drøftelse*

KOM (2009) 0440

Rådsmøde 2978 – bilag 1 (samlenotat side 8)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (06) – bilag 73, side 338 (behandlet i EUU 10/11-06)

EUU alm. del (08) – bilag 109 (behandlet i EUU 14/11-08) (intet sagt)

Kulturministeren: Dagsordenspunktet om digitalisering af kulturelt indhold ønsker formandskabet en politisk drøftelse af.

Der er ikke lagt op til formelle konklusioner på drøftelsen, men alligevel er der tale om en meget vigtig sag.

Kommissionen udsendte sidst i august sin meddelelse Europeana – næste skridt. Heri opridser Kommissionen de udfordringer som Europeana – og i det hele taget vores indsats for at gøre vores fælleseuropæiske kulturarv digitalt tilgængelig – står over for.

Ingen kan være i tvivl om, hvor vigtig den indsats er. Hvis idéen om Europas kulturelle arv skal give mening for de opvoksede generationer, så skal den arv være digitalt tilgængelig.

Kommissionens meddelelse er samtidig i høj grad tænkt som optakt til den brede offentlige høring om Europeanas fremtid og udfordringer, som Kommissionen samtidig satte i gang. Høringen havde svarfrist den 15. november, og mit gæt er, at en bred vifte af både institutioner og organisationer har deltaget. Det vil give et godt udgangspunkt for videre drøftelser fremover, selv om vi ikke nødvendigvis når så langt her i november måned.

I forhold til de udfordringer, som Kommissionen peger på, vil jeg i øvrigt godt fremhæve, at vi i Danmark er rigtig godt med. Eksempelvis har vi allerede i vidt omfang håndteret det ellers vanskelige problem med såkaldt "forældreløse værker", hvor man ikke – eller kun meget vanskeligt – kan finde ophavsretsindehaveren.

Vi gennemførte allerede sidste år en bestemmelse om generel aftalelicens i ophavsretsloven. Det betyder, at der fremover kan indgås aftaler med godkendte forvaltningsorganisationer, der dækker brugen af forældreløse værker, hvor det ellers ville være umuligt at finde frem til rettighedshaverne.

Jeg forventer, at der på rådsmødet vil komme nyttige bidrag til Kommissionens videre overvejelser om Europeanas fremtid og digitalisering af kulturelt indhold.

Hanne Agersnap spurgte, hvordan det går med det tværministerielle udvalg, idet hun stadig fik henvendelser fra dets branchemedlemmer og gerne ville vide, om det var ophørt.

Hun gik ud fra, at kulturministeren på mødet ville præsentere den løsning, vi herhjemme havde fundet på problemet med de "forældreløse værker".

Kulturministeren gik ud fra, at Hanne Agersnap hentydede til den møderække, hvori brancherepræsentanter havde deltaget både med rettighedshavere og teleselskaber, ligesom Forbrugerrådet og flere ministerier var med. Møderækken er afsluttet, og deltagerne sidder nu og kigger på, hvilke forslag de skal komme med. I øvrigt er sagen også taget op i Nordisk Ministerråd. Så alle arbejder aktivt på at finde løsninger.

Ungdom:

10. Forslag til resolution om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet

- *Vedtagelse*
- *Udveksling af synspunkter*
 - Rådsmøde 2978 – bilag 3 (samlenotat side 24)
 - KOM (2009) 0200 – bilag 1 (grundnotat af 9/7-09)
 - Udvalgsmødereferater:
 - EUU alm. del (08) – bilag 375, side 1176 (senest behandlet i EEU 7/5-09)
 - EUU alm. del (08) – bilag 259, side 733 (behandlet i EEU 6/2-09)

Undervisningsministeren: På ungdomsområdet – som vi skal drøfte fredag formiddag – skal vi vedtage en resolution om nye rammer for det europæiske samarbejde. Den nuværende ramme udløber nemlig i år og trænger til fornyelse. Derfor har det svenske formandskab stillet forslag om en ny ramme for perioden fra 2010 til og med 2018. Jeg har tidligere fortalt udvalget, at et sådant forslag var på vej.

Det ny forslag har til hensigt at sætte skub i indsatsen over for de unge gennem treårige arbejdsprogrammer inden for velkendte områder som uddannelse, beskæftigelse, sundhed, unges aktive deltagelse i samfundslivet og i frivilligt arbejde samt fremme af deres kreative evner. Det er jo noget, vi også taler om på nordisk plan.

Arbejdet sker fortsat inden for rammerne af den såkaldte åbne koordinationsmetode, som svarer til vægterprincippet. Man vejer sig selv og sammenligner sig selv med andre, men man bestemmer selv diæten.

Herhjemme er vi faktisk temmelig interesseret i det. Vi har lige fremsat den såkaldte ungepakke med 25 initiativer, hvor vi er blevet enige om de 24. Det handler om vejledning, praktikpladser og en særlig indsats over for dem, der ikke er "uddannelsesparate." Det er et eksempel på "god praksis" – eller i hvert et forsøg på at sætte gang i god praksis – som jeg tror vil interessere kollegerne om bordet. Det vil vi fortælle lidt om.

Som en del af resolutionen vil formandskabet også på ungdomsområdet sende et budskab til Det Europæiske Råds topmøde i næste måned. Heri opfordrer vi stats- og regeringscheferne til fortsat at prioritere indsatsen over for de unge højt, når Lissabonstrategien skal fornyes.

Baggrunden er selvfølgelig, at i næsten alle lande er der en stigende ungdomsarbejdsløshed, som tilmed truer med at blive ret så alvorlig. Det er også derfor, vi handler så kraftig i Danmark. Det er vigtigt, at det også kommer med i topmødets konklusioner i december.

Jeg kan i øvrigt slutte med at fortælle, at det svenske formandskab på uddannelses- og ungdomsområdet har været både velorganiseret, produktivt og spæn-

9. Europaudvalgsmøde 20/11-09

dende. Med den dagsorden, jeg her har nævnt, vil det også slutte på en god måde.

11. Forslag til Rådets afgørelse om tiltrædelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af De Forenede Nationers konvention om rettigheder for mennesker med handicap

– Vedtagelse

KOM (2008) 0530

Rådsmøde 2978 – bilag 4 (tillæg til samlenotat)

Indenrigs- og socialministeren: Som bekendt ratificerede Danmark den 24. juli i år FN's handicapkonvention om rettigheder for mennesker med handicap. Det skete på baggrund af en beslutning herom vedtaget enstemmigt i Folketinget i slutningen af maj.

Ved Rådets afgørelse af 27. marts 2007 blev Fællesskabet bemyndiget til at undertegne konventionen. Det skete den 30. marts 2007.

EU's ratifikation indebærer, at også EU's institutioner skal efterleve konventionen, og at EU's retsakter skal være i overensstemmelse med konventionen.

Regeringen finder, det er rimeligt, at en så vigtig konvention får det ekstra blå stempel, at den også finder anvendelse på EU-plan. Regeringen kan i lighed med de øvrige medlemsstater støtte forslaget, da vi finder, at det er en logisk konsekvens af den ratifikation, vi allerede har foretaget fra dansk side som opfølgning på beslutningen i Folketinget

Pia Adelsteen støttede FN's konvention om rettigheder for handicappede, da den blev behandlet i Folketinget, men hun forstod ikke, hvorfor den skulle tiltrædes af EU, når hvert enkelt medlemsland, der ønskede det, kunne tiltræde konventionen. Hun opfordrede regeringen til at undlade at støtte, at EU tiltræder konventionen.

Danmark har ikke tiltrådt tillægskonventionen om klageadgang. Derfor spurgte Pia Adelsteen, om tillægskonventionen alligevel kommer til at gælde for Danmark, hvis EU på et tidspunkt tiltræder den.

I samlenotatet står der på side 3: "Medlemsstaterne opfordres til at anvende ligestillingsaspektet i afgørelser om politikker og foranstaltninger vedrørende kvinder og mænd og piger og drenge og i gennemførelsen heraf på alle områder, især med hensyn til integration på arbejdspladsen, uddannelse og ikke-forskelsbehandling." Hun håbede ikke, det indebar kvoteordninger.

I næste afsnit står der: "Medlemsstaterne opfordres til at forelægge retsakter til beskyttelse af handicappede kvinders og pigers rettigheder i tilfælde af seksuelle overgreb og psykisk og fysisk vold i al offentlighed og inden for hjemmets fire ægge og at støtte rekreation for handicappede kvinder og piger, som har været udsat for vold af denne art." I den anledning spurgte Pia Adelsteen, hvorfor der ikke tales om drenge og mænd, som også kan komme ud for seksuelle overgreb.

Per Clausen forstod godt, at Dansk Folkeparti var imod, at tillægskonventionen kom til at gælde, for det havde partiet også været, da man behandlede

sagen i Folketinget. Han selv så derimod gerne, at tillægskonventionen også kom til at gælde. Han spurgte, om det ville få nogen praktiske konsekvenser, at EU tiltrådte handicapkonventionen, idet han gik ud fra, at alle medlemslandene havde tilsluttet sig den.

Hanne Agersnap forstod, at en af fordelene ved, at EU tiltrådte handicapkonventionen, var, at den så også kom til at gælde for EU's institutioner.

Hun spurgte, om alle EU-lande havde tiltrådt handicapkonventionen.

Kim Mortensen var også interesseret i at høre, hvilken praktisk betydning det havde, at EU ratificerede FN's handicapkonvention.

Indenrigs- og socialministeren sagde, at konventionen giver mulighed for, at regionale organisationer også kan ratificere konventionen. Det ønsker EU at gøre brug af, hvilket hun syntes var rigtigt, idet det sender et godt budskab til mennesker med handicap.

Hun svarede Pia Adelsteen, at EU's ratifikation ikke vedrører tillægsprotokollen. På det punkt er den danske regerings holdning i øvrigt uændret.

I svaret til Per Clausen understregede hun, at der kun er tale om områder, hvor EU i forvejen har kompetence, enten selvstændigt eller delt med medlemslandene.

P.t. er det 12 EU-lande, der har ratificeret konventionen, svarede indenrigs- og socialministeren Hanne Agersnap.

Per Clausen bad om at få oversendt et notat om, på hvilke områder handicapkonventionen påvirker forholdene i Danmark konkret.

Pia Adelsteen var glad for svaret vedrørende tillægsprotokollen. Hvis Kommissionen på et senere tidspunkt gerne vil tiltræde tillægsprotokollen, kommer den så til at gælde også i Danmark, hvor vi har frabedt os den?

NOT **Indenrigs- og socialministeren** ville oversende et notat om, på hvilke områder beslutningerne vedrører Danmark.

Hun svarede Pia Adelsteen, at det stadig væk er op til de enkelte lande, om de vil tiltræde tillægsprotokollen. I øvrigt kræver det enstemmighed i Rådet, hvis EU skal tiltræde tillægsprotokollen.

13. Siden sidst

a) Mundtlig orientering om TV 2-sager, særlig sagerne om rekapitalisering af TV2 T-12/05 SBS mod Kommissionen og T-16/05 Viasat mod Kommissionen

Kulturministeren: Jeg vil for god ordens skyld gerne ganske kort orientere om TV2-sagskomplekset. Som det er bekendt, annullerede Retten i Første Instans i oktober sidste år Kommissionens beslutning om statsstøtte til TV2 i perioden 1995-2002.

Som en udløber af denne dom har Retten i september i år givet os medhold i, at de to udestående sager om rekapitalisering af TV 2 var blevet, som det hedder, genstandsløse. De er altså nu bortfaldet.

Tilbage er der nu den sag, som Viasat har rejst mod Kommissionen for at have godkendt redningsstøtten til TV2 i august sidste år. Folketingets Europaudvalg er skriftligt orienteret om denne sag i sidste måned. Vi har ikke modtaget dokumenter i sagen. Den må nu gå sin gang.

Som bekendt er TV2's forretningsmodel ikke holdbar på sigt, hvorfor regeringen i samarbejde med medieaftalekredsen har udarbejdet en omstrukturingsplan for selskabet, der for tiden behandles i Kommissionen.

Hanne Agersnap takkede for orienteringen og spurgte, hvad begrundelsen var for, at de to gamle sager var bortfaldet.

Kulturministeren svarede, at Kommissionen havde valgt at kalde de to udestående sager om rekapitalisering af TV 2 tilbage, da de var genstandsløse.

Formanden gik ud fra, at kulturministeren ville vende tilbage til Viasat-sagen, når hun vidste noget mere.